

9.12. KUNINKAASI TULEE KUNNIASSA!

2. adventtisuunnuntai Liturginen väri: violetti tai sininen

Jo nyt – ei kuitenkaan vielä

“Minkä perässä me juoksemme? Onko tavoittelemamme kestäväää ja oikeaa?”

Toinen adventtisuunnuntai ei päästä aivan helpolla joulunalusfiilistelyissä herkistelevää saarnaajaa. Jeesus-vauvantuoksuiset, herkün betlehemimäiset kuvat väistyvät ainakin hetkeksi, kun Kaikkeuden Kuninkaan ilmestymisen päivästä puhutaan.

Päivän evankeliumiteksti johdattaa meitä muistamaan, miksi ylipäätään odotamme Jeesusta syntyväksi. Odotamme häntä paitsi oman elämämme turvaksi, Sydämemme Herraksi, mutta myös ja ennen kaikkea koko luomakunnan Vapahtajaksi. Betlehemin seimeen syntyvän viattoman lapsen harteilla tulee vielä lepäämään koko maailman taakka. Muistan erään lapsen huudahduksen kesken joulukuvaelman: ”No nyt se vauva syntyy, ja kohta net sen tappaa!”

Vauvasta hankalaksi aikuis-Jeesukseksi kasvanutta opettajaa päiviltä haluavat fariseukset esittävät hänelle kysymyksen, joka on edelleen ajankohtainen: milloin Jumalan valtakunta tulee? Fariseuksille vastaus saattoi olla käsittämätön, mutta eikö kaiken odotuksen ja ajoittaisen toivottomuuden keskellä kamppailevalle nykyihmiselle Jeesuksen vastaus ole lohdullinen: ”Katsokaa: Jumalan valtakunta on teidän keskellänne.”

Jeesuksen vastaus on myös velvoittava. Jumalan valtakunta on keskellämme ja Jeesus itse on kanssamme. Mutta myös meillä on vastuu siitä, miten elämme todeksi valtakunnan arjessamme. Keitä olemme valmiit kutsumaan mukaan?

Kirkko ja seurakunta on se pyhien yhteisö, joka elää jatkuvassa jännitteessä. ”Jo nyt – ei kuitenkaan vielä” jännite on se, jonka keskellä saamme elää tai joudumme elämään. Opetuslapset saavat myös oman ohjeistuksensa tässä jännitteessä elämiseen, kun Jeesus rauhoittavasti puhuu heillekin: ”Älkää lähtekö minnekään, älkää juosko perässä.”

Minkä perässä me juoksemme? Onko tavoittelemamme kestäväää ja oikeaa? Tätä kysymystä kannattaa pohtia paitsi yksilöllisellä tasolla, myös seurakuntana. Adventtipaaston hengessä keskustelusaarna TEIDÄN kanssanne voisikin olla mukava

ajatus. Millaisiin ajatuksiin, töihin ja toimiin pikkupaasto on virittänyt joulun alla? Mitä merkitsee se, että odotamme Jeesusta saapuvaksi – joulun lasta syntyväksi?

Mitä merkitsee se, että raivaamme tietä hänelle elämässämme? Emme vain juhlaesongin huipuksi ja huipentumaksi, vaan aivan arkemme keskelle, jokapäiväiseen taisteluun ja iloon.

Jumalan valtakunnan totena pitäminen ja todeksi tekeminen on kiinni jokaisesta meistä. Jos uskomme, että pienet valinnat vaikuttavat, saamme niillä hyvää aikaan jokaisessa päivässä. **”Vahvista uupuneet kätemme ja jalkamme ja virkistä huolten rasittamat mielemme. Anna voimaa nousta ja lähteä liikkeelle vastaanottamaan sinua.”** Silloin Jumalan valtakunta on meidän keskellämme niin odotuksessa kuin täyttymyksessä.